

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 99

Sura al-Zalzalah - Vers 1

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

إِذَا	idha	när / då
زُلْزِلَتِ	zulzilati	skakas / skälver / skakar våldsamt
الْأَرْضُ	al-ardu	jorden
زِلْزَالَهَا	zilzalaha	sin skakning / sitt skalv / sin våldsamma rörelse

Teologisk innebörd:

Versen inleder med en **apokalyptisk bild**: "När jorden skälver med sin skakning." Detta syftar på Domedagens jordskalv – en kosmisk, våldsam rörelse som markerar början på återuppståndelsen och räkenskapen.

Ordet zulzilati är en passiv form som betyder att skakas kraftigt, och zilzalaha ("sin skakning") förstärker att detta är den skakning som är bestämd för den – den största, mest avgörande.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: detta är den stora skakningen på Domedagen – då jorden kastar om allt i sig.
- Ibn Kathir: detta är den slutliga skälvingen – som markerar början på återuppståndelsen.
- al-Jalalayn: jorden skälver med sin största skakning – en som aldrig tidigare skett.
- al-Sa'di: detta är en fysisk och existentiell omvälvning – jorden förlorar sin stabilitet inför Guds makt.

Bernström tolkar det som en **symbol för att allt fast och tryggt i världen kommer att rubbas**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk bild av att jorden själv reagerar på Guds dom – som ett vittne och ett verktyg.**

Teologiskt visar versen att **Domedagen inte bara är en andlig händelse – den är kosmisk, fysisk, och total**, och att **jorden själv är en del av Guds vittnesmål och rättvisa.**

Sura al-Zalzalah – Vers 2

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَأَخْرَجَتِ	wa-akhrajat	och den kastar ut / för fram / släpper ut
الْأَرْضُ	al-ardu	jorden
أَثْقَالَهَا	athqalaha	sina bördor / sin tyngd / det som varit dolt

Teologisk innebörd:

Versen fortsätter den apokalyptiska scenen: *”Och jorden kastar ut sina bördor.”* Detta syftar på **återuppståndelsen – då jorden släpper fram de döda ur sina gravar**, men också på **allt som varit dolt: handlingar, hemligheter, vittnesmål.**

Ordet **”athqal”** betyder **bördor, tyngder, det som varit gömt eller begravt**, och används här för att visa att **jorden inte längre håller tillbaka – allt kommer upp i ljuset.**

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: detta är **de döda som varit begravda – jorden släpper dem fria för räkenskap.**
- Ibn Kathir: jorden kastar ut **de döda och deras handlingar – allt som varit gömt kommer fram.**

- **al-Jalalayn:** jorden släpper ut sina bördor – de döda, men också vittnesmål om människans handlingar.
- **al-Sa'di:** detta är en total avslöjande – jorden är inte längre tyst, utan aktiv i Guds dom.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild av att det förflutna inte är glömt – det är bara dolt, och väntar på att komma fram**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk bild av att jorden själv är ett arkiv – och på Domedagen öppnas det.**

Teologiskt visar versen att **jorden inte bara är en plats – den är ett vittne, ett förvaringsrum för människans liv, och på Domedagen blir den ett redskap för Guds rättvisa, där inget förblir dolt.**

Sura al-Zalzalah – Vers 3

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَقَالَ	wa-qala	och han säger / och människan säger
الْإِنْسَانُ	al-insan	människan
مَا لَهَا	ma laha	vad är det med den / vad händer med den

Teologisk innebörd:

Versen skildrar **människans reaktion på jordens skälvning och avslöjande: "Och människan säger: Vad är det med den?"** Det är en **bild av förvirring, rädsla och chock** – när jorden börjar skälva och kasta ut sina bördor, **människan förstår inte vad som händer, trots att hon blivit varnad.**

Ordet **"ma laha"** är en **retorisk fråga** som uttrycker **förvirring och skräck** – människan ser jorden bete sig på ett sätt som aldrig tidigare skett, och **hon inser att något övernaturligt och avgörande är på gång.**

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** människan säger detta i **förvirring** – hon har aldrig sett jorden skälva så, och hon inser att detta är något stort.
- **Ibn Kathir:** detta är **människans första reaktion på Domedagen – chock och oförståelse.**
- **al-Jalalayn:** människan frågar: *Vad är det med jorden?* – eftersom hon aldrig sett den bete sig så.
- **al-Sa'di:** detta är en **bild av hur människan ignorerat varningen – och**

nu står oförberedd inför verkligheten.

Bernström tolkar det som en existentiell reaktion – människan har levt som om jorden är stabil, men nu rubbas allt, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk bild av att människan förnekat sanningen så länge att den nu chockar henne när den kommer.

Teologiskt visar versen att människan ofta lever i glömska – och när Guds tecken manifesteras, är hennes första reaktion inte tro, utan förvirring, och att Domedagen kommer att vara en vändpunkt där förnekelse ersätts med insikt – men då är det för sent att vända om.

Sura al-Zalzalah – Vers 4

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

يَوْمَئِذٍ	yawma'idhin	på den dagen / då
تُحَدِّثُ	tuhaddithu	berättar / talar / förmedlar
أَخْبَارَهَا	akhbaraha	sina nyheter / sin information / vad som skett

Teologisk innebörd:

Versen skildrar en unik och skrämmande händelse på Domedagen: "På den dagen berättar den (jorden) sina nyheter." Detta betyder att jorden själv kommer att tala – och vittna om allt som skett på dess yta: människans handlingar, ord, steg, synder och goda gärningar.

Ordet tuhaddithu kommer från roten h-d-th, som betyder att tala, berätta, förmedla nyheter, och akhbar är nyheter, rapporter, information – alltså jorden blir ett vittne som talar med auktoritet.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: jorden kommer att vittna om vad varje människa gjort på den – varje handling, varje steg.
- Ibn Kathir: detta är ett bokstavligt vittnesmål – jorden talar med Guds tillåtelse och avslöjar allt.
- al-Jalalayn: jorden berättar vad som skett på dess yta – handlingar, gärningar, rörelser.
- al-Sa'di: detta är en del av Guds fullständiga rättvisa – även platsen där handlingen skedde vittnar.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild** av att inget är glömt – även **det som inte dokumenterats** av människor är registrerat av skapelsen, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk bild** av att naturen själv är en del av Guds domstol.

Teologiskt visar versen att **Domedagen är inte bara en dag** då människor talar – det är en dag då hela skapelsen vittnar, och att jorden själv är ett arkiv som kommer att öppnas och tala med sanningens röst.

Sura al-Zalzalah – Vers 5

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

بِأَنَّ	bi-anna	därför att / eftersom
رَبَّكَ	rabbaka	din Herre
أَوْحَىٰ	awha	har uppenbarat / inspirerat / befallt
لَهَا	laha	åt den / till den (dvs. jorden)

Teologisk innebörd:

Versen förklarar **varför jorden talar och avslöjar sina nyheter**: *”Därför att din Herre har uppenbarat det för den.”* Detta visar att **jordens vittnesmål inte sker av sig självt** – det sker på Guds befallning, vilket understryker Guds absoluta makt över skapelsen.

Ordet **awha** (uppenbarade, inspirerade) används ofta i Koranen för **profetisk uppenbarelse**, men här används det för **kommunikation med jorden** – vilket visar att **även det materiella lyder Guds vilja**.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: Gud befäller jorden att tala – och den lyder, som en tjänare inför sin Herre.
- Ibn Kathir: detta är en påminnelse om att allt sker genom Guds makt – även det mest otänkbara, som att jorden talar.
- al-Jalalayn: jorden talar efter att Gud har inspirerat den att göra det.
- al-Sa’di: detta visar hur allting i skapelsen är under Guds kontroll – inget sker utan Hans tillåtelse.

Bernström tolkar det som en **existentiell påminnelse** om att även det vi tror är dött och stumt kan bära Guds budskap, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk bild** av att naturen själv är en del av den gudomliga

ordningen – och svarar på Guds kallelse.

Teologiskt visar versen att Guds makt omfattar allt – även det vi inte förväntar oss ska tala eller agera, och att Domedagen är en manifestation av denna makt, där varje del av skapelsen blir ett redskap för sanning och rättvisa.

Sura al-Zalzalah – Vers 6

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

يَوْمَئِذٍ	yawma'idhin	på den dagen / då
يَصْدُرُ	yasduru	kommer att gå ut / träda fram
النَّاسُ	an-nasu	människorna
أَشْتَاتًا	ashtatan	i grupper / skilda / åtskilda
لِيُرَوْا	li-yuraw	för att få se / så att de visas
أَعْمَالَهُمْ	a'malahum	deras handlingar

Teologisk innebörd:

Versen skildrar Domedagens mänskliga procession: *”På den dagen träder människorna fram i grupper för att få se sina handlingar.”* Det är en bild av räkenskapens början – där varje människa kommer att konfronteras med sina gärningar, och där grupperingarna antyder olika öden, tillstånd eller kategorier.

Ordet yasduru betyder att gå ut, träda fram, lämna en plats, och ashtatan betyder splittrade, skilda, i olika grupper eller tillstånd – alltså människorna kommer inte som en enhet, utan som individer eller grupper med olika öden.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: människorna kommer ut ur sina gravar i olika grupper – troende, förnekare, rättfärdiga, syndare.
- Ibn Kathir: detta är en bild av återuppståndelsen – människorna kommer i skilda tillstånd för att se sina handlingar.
- al-Jalalayn: människorna träder fram i olika grupper – för att få se vad de gjort.
- al-Sa'di: detta är en pedagogisk och rättvis ordning – varje människa får se sin bok, sin väg, sitt liv.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild av att människan inte längre kan gömma sig i massan** – hon träder fram som individ, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och moralisk bild av att varje människa får se sin livsverk** – och stå till svars för det.

Teologiskt visar versen att **Domedagen är en dag av fullständig transparens** – där varje människa får se sin bok, sin väg, sin sanning, och att **grupperingen antyder att ödet är kopplat till handlingarna** – inte till yttre status eller tillhörighet.

Sura al-Zalzalah – Vers 7

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۗ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَمَنْ	fa-man	så den som / därför den som
يَعْمَلْ	ya'mal	gör / handlar
مِثْقَالَ	mithqala	i vikt av / så mycket som
ذَرَّةٍ	dharra(tin)	ett stoftkorn / en atom / det minsta möjliga
خَيْرًا	khayr(an)	gott / godhet / god gärning
يَرَهُ	yarahu	kommer att se det / får se det

Teologisk innebörd:

Versen förkunnar en **fundamental princip i Guds rättvisa**: *”Så den som gör ett gott i vikt av ett stoftkorn, kommer att se det.”* Detta betyder att **inget gott är för litet för att räknas** – varje handling, varje intention, varje mikroskopisk godhet kommer att belönas och visas på **Domedagen**.

Ordet **dharra** är ett Koranisk uttryck för **det minsta tänkbara** – ett **stoftkorn, en atom, en mikropartikel**, och **mithqal** betyder **vikt, mått, mängd**. Tillsammans betyder det: *”den som gör något gott, hur litet det än är...”*

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: detta är en tröst – även den minsta goda handlingen kommer att belönas och visas.
- **Ibn Kathir**: detta är en uppmuntran – att inget gott går förlorat, även om det är obetydligt i människans ögon.
- **al-Jalalayn**: varje god handling, även den minsta, kommer att visas och belönas.

- **al-Sa'di:** detta är en pedagogisk princip – att Guds rättvisa är exakt, omfattande och barmhärtig.

Bernström tolkar det som en **existentiell uppmuntran** – att varje godhet räknas, och att människan aldrig ska underskatta sin påverkan, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och moralisk princip** – att Guds dom är både rättvis och generös.

Teologiskt visar versen att **Guds rättvisa är inte bara exakt** – den är också **barmhärtig**, och att människan bör ta ansvar för även de små handlingarna, eftersom de har evig betydelse.

Sura al-Zalzalah – Vers 8

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَمَنْ	wa-man	och den som
يَعْمَلْ	ya'mal	gör / handlar
مِثْقَالَ	mithqala	i vikt av / så mycket som
ذَرَّةٍ	dharra(tin)	ett stoftkorn / en atom / det minsta möjliga
شَرًّا	sharr(an)	ont / ondska / dålig gärning
يَرَهُۥ	yarahu	kommer att se det / får se det

Teologisk innebörd:

Versen speglar vers 7 – men nu med **motsatt moralisk laddning**: *”Och den som gör ett ont i vikt av ett stoftkorn, kommer att se det.”* Detta betyder att inte heller den minsta onda handlingen går förlorad – den kommer att visas, vägas och dömas på Domedagen.

Ordet **sharr** betyder **ont, skadligt, destruktivt**, och används här för att visa att även det som människan kanske glömmer, förnekar eller trivialiserar kommer att få konsekvenser.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** detta är en varning – att inget ont är för litet för att ignoreras i Guds dom.
- **Ibn Kathir:** detta är en uppmaning till vaksamhet – varje handling räknas, även de små synderna.
- **al-Jalalayn:** varje ond handling, även den minsta, kommer att visas

och dömas.

- **al-Sa'di**: detta är en pedagogisk princip – Guds rättvisa är exakt, och människan måste ta ansvar för allt.

Bernström tolkar det som en **existentiell påminnelse** – att människan inte kan gömma sig bakom ursäcker eller glömska, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **moralisk princip** – att varje handling har en konsekvens, och att Guds dom är både rättvis och fullständig.

Teologiskt visar versen att **Domedagen** är en dag av total transparens – där både det minsta goda och det minsta onda kommer att vägas, och att människan måste leva med medvetenhet om att varje val har evig betydelse.

[KAPITEL 99](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 100](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 98»](#)

- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)
- [Bönetider för Sverige](#)
- [Bönetider för 135 städer i Sverige](#)